

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobkyně: **Z. S.**
zastoupena advokátem Mgr. Ing. Josefem Pisakem
sídlem Dobronická 1257, 148 00 Praha 4 - Kunratice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

za účasti:

1. **Mgr. D. T.**
2. **M. V.**
3. **Česká telekomunikační infrastruktura a. s.**
sídlem Olšanská 2681/6, 130 00 Praha 3
4. **T. L.**
5. **Město Turnov**
sídlem Antonína Dvořáka 335, 511 01 Turnov

o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 24. července 2019,
č. j. KÚLK 55384/2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Předmětnou žalobou žalobkyně napadá rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 24. 7. 2019, č. j. KÚLK 55384/2019, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu v Turnově ze dne 13. 3. 2019, č. j. SU/19/1412/HEM. Posledně uváděným rozhodnutím Městský úřad v Turnově, jako stavební úřad prvního stupně, vydal stavební povolení na stavbu: Novostavba domu s rehabilitací Turnov, Tázlerova ulice, na pozemku parc. č. X, X, X v katastrálním území X (dále jen „stavba“ či „předmětná stavba“).
2. Stavební povolení navazuje na rozhodnutí Městského úřadu Turnov ze dne 5. 4. 2018, č. j. SU/18/1024/HOI, kterým stavební úřad prvního stupně rozhodl o umístění stavby: Novostavba domu s rehabilitací, včetně stavby zahradního altánu, bazénu, akumulární nádrže o objemu 10 m³, parkovacích stání, oplocení délky 4,0 m a 8,5 m, zpevněné pochůzí a pojízdné plochy“. Územní rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 8. 2018.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně uvedla, že je vlastníkem rodinného domu č. p. X v X ulici v X, který přímo sousedí s předmětnou stavbou. Žalobkyně v žalobě uvedla celkem čtyři žalobní body, kterými napadá nezákonnost rozhodnutí žalovaného.
4. V první žalobní námitce žalobkyně uvedla, že žalovaný nepřihlédl a nevypořádal její námitky týkající se územního řízení. S těmito námitkami žalobkyně se správní orgány nevypořádaly již v územním řízení a jejich opakované namítání ve stavebním řízení již nepřipustily. Žalobkyně přitom dle svých slov námitky do územního řízení stavebnímu úřadu zaslala dne 19. 7. 2017 (tedy v zákonné lhůtě).
5. V další žalobní námitce žalobkyně uvedla, že žalovaný chybně posoudil její námitky vznesené ve stavebním řízení jako opožděné a proto prekludované, žalobkyně však dle svého názoru zaslala námitky ve stavebním řízení stavebnímu úřadu prvního stupně včas, o čemž svědčí jí doložený dokument označený jako „Informace o zásilce X“, na kterém je uvedeno, že žalobkyně si zásilku vyzvedla 4. 3. 2019.
6. S ohledem na skutečnost, že žalovaný vyhodnotil žalobkyní uplatněné námitky ve stavebním řízení jako podané opožděně, tyto dostatečně nevypořádal a uvedl, že je vyhodnotil jako „jiné“ či „ostatní“ skutečnosti vzešlé z řízení (tuto námitku žalobkyně označuje jako žalobní námitku č. 3).
7. Konečně poslední žalobní námitkou žalobkyně napadá nedostatečné zjištění skutkového stavu a okolností na místě stavby, v důsledku čehož hrozí žalobkyni značná újma na majetkových právech.

8. Žalobkyně následně v žalobě podrobněji uvedla, v čem spatřuje zásadní vady bránící vydání stavebního povolení na předmětnou stavbu. Konkrétně uvedla, že:
- a) Nebyl proveden geologický průzkum. V případě realizace předmětné stavby bude kolem domu žalobkyně projíždět těžká technika a lze tak očekávat podstatné zhoršení stavu domu ve vlastnictví žalobkyně. Stavebník v řízení nikterak neprokazoval, že nedojde k negativnímu vlivu technické seismicity od stavebních strojů a vozidel. V napadeném rozhodnutí žalovaný pouze uvádí, že: „*v případě pochybností ohledně postupu odborných osob s autorizací (projektant, stavbyvedoucí) se lze obrátit k příslušné profesní komoře s podnětem na prověření činnosti*“. Žalobkyně se tak domnívá, že případné dopady na její nemovitost způsobené výstavbou předmětné stavby by měly být uváženy dříve, než nastanou. V této souvislosti žalobkyně odkázala i na statický posudek stavebníka z roku 2014, ze kterého je patrné, že objekt rodinného domu č. p. X na č. p. st. X je směrem k novostavbě (respektive pozemku, na kterém má stát po demolici původní stavby předmětná stavba) poškozený trhlinami.
 - b) V projektové dokumentaci nejsou žádná opatření, která by řešila negativní vlivy ze staveniště vč. dopravy (hluk, otřesy, prašnost) v průběhu stavby tak, jak požadovala hygienická správa ve svém stanovisku. V projektové dokumentaci je v odstavci B. 8, vliv provádění stavby na okolní stavby a pozemky, uvedeno: „*Při realizaci nebudou ovlivněny okolní pozemky bezprostředně sousedící se stavbou.*“ Toto tvrzení se s ohledem na blízkost nemovitosti žalobkyně od předmětné stavby jeví jako absurdní.
 - c) V projektové dokumentaci není žádná zmínka o dopravním režimu pro žalobkyni jako vlastníka č. p. X v části pozemku, kde je vyznačené věcné břemeno chůze a jízdy, a to v průběhu stavby i později během provozu domu s rehabilitací. Žalobkyně má prostřednictvím věcného břemene zajištěnu možnost příjezdu a odjezdu přes pozemek parc. č. X (pozemek stavebníka) na pozemek parc. č. X (pozemek žalobkyně). Stavebník v projektové dokumentaci nijak neřeší konkrétní omezení stavební dopravy plynoucí z tohoto věcného břemene žalobkyně.
 - d) Nebyl zpracován podrobný hydrogeologický průzkum. Při variantě zasypání původních sklepů šterkem dojde k vytvoření dočasné zvodně, která může mít negativní vliv na základové poměry a výšku spodní vody, jež může negativně ovlivnit i dům č. p. X. Zpracovatel projektové dokumentace si přitom musel být vědom technického stavu domu ve vlastnictví žalobkyně.
 - e) Nejsou prokázány rozhledové poměry při couvání vozidel na pozemku parc. č. X, kde není možné otočit vozidlo a ta tak budou muset couvat na přilehlou jednopruhovou komunikaci.
 - f) V projektové dokumentaci stavebníka není řešena stávající kanalizační přípojka splaškových vod pro č. p. X v katastrálním území X, která vede částečně v pozemku stavebníka parc. č. X (současně v jediném vjezdu na pozemek stavebníka je umístěna revizní šachta).
9. Žalobkyně dle svých slov výše uvedené námitky uplatňovala jako účastnice v územním i stavebním řízení s tím, že realizace a provoz předmětné stavby může dle jejího názoru podstatně zasahovat do užívání nemovitosti v jejím vlastnictví. Povinností stavebního úřadu je vypořádat i tzv. občanskoprávní námitky, není-li o nich dosaženo dohody. Stavebník nesplnil povinnost uloženou mu zákonem, tedy specifikovat v projektové

dokumentaci opatření k ochraně práv vlastníka sousední nemovitosti. I přes tento nedostatek bylo vydáno stavebním úřadem stavební povolení, které následně potvrdil žalovaný.

10. S ohledem na vše výše uvedené tak žalobkyně krajskému soudu navrhla, aby byla zrušena rozhodnutí stavebního úřadu prvního i druhého stupně pro jejich nezákonnost.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve svém podání doručeném soudu dne 23. 10. 2019, kde plně odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Jednoduše se dá říci, že žalovaný stran jejích námitek (uplatněných ve stavebním řízení a poté i v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně) odkazoval na obsah projektové dokumentace zpracované k tomu autorizovanou osobou a na územní řízení, kde byly obdobné námitky žalobkyně již řešeny.
12. Konkrétněji se vyjádřil k otázce včasnosti námitek žalobkyně uplatněných ve stavebním řízení. Uvedl, že Městský úřad Turnov vydal dne 22. 2. 2019 oznámení o pokračování stavebního řízení, č. j. SU/19/973/HEM, v němž v souladu se stavebním zákonem stanovil, že dotčené orgány mohou uplatnit svá stanoviska a účastníci mohou uplatnit své námitky do 10 dnů od doručení tohoto oznámení. U předmětného oznámení je ve spisu stavebního úřadu založena doručka prokazující, že žalobkyně si toto oznámení převzala osobně dne 2. 3. 2019, tudíž lhůta pro uplatnění námitek žalobkyni uplynula dne 12. 3. 2019 a námitky podané následujícího dne tak byly hodnoceny jako opožděné. Pokud by krajský soud měl pochybnosti ohledně data doručení oznámení, navrhl žalovaný soudu doplnit dokazování o reklamaci doručení příslušné zásilky u provozovatele poštovních služeb.
13. Nad rámec obsahu žalobou napadeného rozhodnutí jde vyjádření žalovaného ve vztahu k námitce žalobkyně výše uvedené pod písmenem f). Žalovaný uvedl, že kanalizační přípojka pro nemovitost žalobkyně nebyla předmětem stavebního řízení a musela být vyřešena v řízení územním.
14. Žalovaný také zdůraznil, že špatný stav cizí nemovitosti (nemovitosti ve vlastnictví žalobkyně) nemůže být důvodem pro to, aby jiný vlastník pozemku nemohl uskutečnit svůj záměr a snad byl dokonce povinen čekat na to, že žalobkyně napraví nevyhovující stav své nemovitosti.
15. Na závěr žalovaný krajskému soudu navrhl, aby žaloba žalobkyně byla zamítnuta.

IV. Replika žalobkyně a vyjádření osob zúčastněných na řízení

16. Na procesní obranu žalovaného reagovala žalobkyně svým vyjádřením ze dne 27. 4. 2020. Opětovně zopakovala své žalobní námitky specifikované výše pod písmeny a) – f).
17. K problematice včasnosti jí uplatněných námitek vznesených ve stavebním řízení uvedla, že tvrzení žalovaného o tom, že si zásilku (oznámení o pokračování stavebního řízení, jehož součástí byla výzva k podávání námitek účastníky stavebního řízení) vyzvedla dne 2. 3. 2019, není pravdivé. Žalovaný dle jejího tvrzení v tomto směru ani nenavrhuje žádný důkaz a pouze poukazuje na reklamaci doručení u provozovatele poštovních služeb. Žalobkyně pokládá tvrzení žalovaného o tom, že si vyzvedla zásilku dne 2. 3. 2019, za absurdní, neboť tento den připadá na sobotu a jak je patrné z webových stránek Městského úřadu Turnov, úřední hodiny končí v pátek v 15:30 hodin a v sobotu úřední

hodiny úřad nemá. Žalobkyně je tedy nadále přesvědčena o tom, že námitky ve stavebním řízení uplatnila včas, neboť si výzvu k jejich uplatnění převzala až dne 4. 3. 2019.

18. Pokud jde o potřebu zpracování hydrogeologického posudku, žalobkyně uvedla, že nejde o její „nepodložené“ tvrzení, ale že tato potřeba vyplývá i z hydrogeologického posudku z listopadu 2018 zpracovaného RNDr. Vojtěchem Kněžkem, který byl přiložen k žalobě a je součástí spisu.
19. Žalobkyně se tak stále neztotožňuje se závěry v souhrnné zprávě, kde projektant uvádí, že zpracování hydrogeologického posouzení zasakování srážkových vod bylo nadbytečné, neboť odtokové poměry v území se nemění. Toto tvrzení je mylné, neboť stavbou dochází ke změně již vlastním zakládáním stavby, zasakováním srážkových vod ze zpevněných ploch a zasakováním srážkových vod, které nebudou akumulovány a využity pro potřeby provozu centra.
20. K posouzení hydrogeologických poměrů nemá projektant projektové dokumentace řádnou kvalifikaci – odbornou způsobilost. Likvidace srážkových vod vypouštěním do vod podzemních (zasakování) je nakládání s podzemními vodami podle § 8 písm. b), odst. 5 zákona č. 254/2001 Sb. K tomu je potřeba povolení podle § 14 téhož zákona a k žádosti o povolení nakládání s vodami je podle § 9 odst. 1 téhož zákona povinnost přiložit vyjádření osoby s odbornou způsobilostí – což je podle zákona č. 62/1998 Sb. hydrogeolog s oprávněním MŽP.
21. Obdobné pak dle názoru žalobkyně platí i pro zakládání objektu bez geologického průzkumu.
22. Proto, aby nebylo zasaženo do věcného břemene žalobkyně a mohla pozemek vhodně oplotit, chtěla pozemek se zatížením věcným břemenem odkoupit, avšak nebylo jí vyhověno.
23. Žalobkyně nerozporuje tvrzení žalovaného, že se stavbou je obvykle spojena zátěž v podobě hluku, otřesů a prašnosti, avšak tyto nesmí přesáhnout únosnou míru, a proto na to měl projektant v projektové dokumentaci pamatovat a volit vhodná opatření.
24. Pokud jde o kanalizační přípojku, tuto se žalobkyně snažila řešit již v územním řízení. Kanalizační přípojka sice nebyla součástí žádosti stavebníka, avšak je povinností projektanta v dokumentaci pro stavební povolení zaznamenat veškeré povolené i stávající stavby (v tomto případě realizace Města Turnov – splaškové kanalizace). V projektové dokumentaci není řešen pojezd ani případná údržba této přípojky splaškové kanalizace s revizní šachtou (chybí opatření, která mají zabránit poškození na pozemku parc. č. X pro objekt č. p. X, a to s ohledem na budoucí pojezd auty návštěvníky centra, tak pojezd těžkou technickou v průběhu stavby).
25. Osoby zúčastněné na řízení nepodaly ve věci žádná vyjádření.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

26. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházející přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s.

27. Krajský soud uvádí, že věc projednal a rozhodl o ní bez nařízení jednání při splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně s tímto postupem krajského soudu souhlasila výslovně, žalovaný pak postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.
28. Z předloženého správního spisu vyplynulo ve vztahu k nyní projednávané věci následující:
29. Dne 6. 8. 2018 podal stavebník žádost o vydání stavebního povolení na výše specifikovanou stavbu a uvedeným dnem bylo zahájeno stavební řízení. K žádosti bylo Městským úřadem Turnov vydáno dne 9. 10. 2018 rozhodnutí pod sp. zn. SÚ/4174/18/HEJ, kterým stavební úřad předmětnou stavbu povolil. Proti rozhodnutí podala žalobkyně včasné odvolání a k tomuto bylo specifikované rozhodnutí stavebního úřadu žalovaným zrušeno.
30. Stavební úřad oznámením ze dne 22. 2. 2019, č. j. SU/19/973/HEM, oznámil pokračování stavebního řízení účastníkům řízení a dotčeným orgánům. Současně podle § 112 odst. 2 stavebního zákona upustil od ohledání na místě a ústního jednání, protože mu poměry staveniště byly dobře známy a žádost poskytovala dostatečné podklady pro posouzení stavby a stanovil, že ve lhůtě do 10 dnů od doručení tohoto oznámení mohou účastníci řízení uplatnit své námitky a dotčené orgány svá stanoviska.
31. Žalobkyně zaslala své námitky uplatněné v rámci stavebního řízení stavebnímu úřadu dne 13. 3. 2019, přičemž mezi účastníky soudního řízení je sporné, kdy bylo oznámení s výzvou k podávání námitek žalobkyni doručeno. Téhož dne, tj. dne 13. 3. 2019, opětovně rozhodl Městský úřad Turnov, jako stavební úřad rozhodující v prvním stupni, a stavební povolení vydal. Námitky žalobkyně uplatněné ve stavebním řízení správní orgán prvního stupně vypořádal na stranách 6 – 8 rozhodnutí s tím, že jejich včasností se nezabýval. Námitky jsou obdobného obsahu jako ty specifikované v žalobě a výše rozepsané pod písmeny a) – f).
32. Žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podala opětovně odvolání, konkrétně dne 17. 4. 2019, které je obdobného obsahu jako námitky jí uplatněné v průběhu stavebního řízení. Nad rámec námitek odvoláním napadala i zákonnost všech stanovisek dotčených orgánů uplatněných k územnímu rozhodnutí i stavebnímu povolení. Neboť odvolací námitka směřující do stanovisek dotčených orgánů byla vznesena velmi obecně (dle svých slov žalobkyně napadala „z procesní opatrnosti nezákonnost všech stanovisek pro nepřezkoumatelnost“), byla žalobkyně stavebním úřadem vyzvána k doplnění odvolání. Odvolání žalobkyně doplnila podáním ze dne 17. 5. 2019 a uvedla, že do rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nebyly překlopeny podmínky z Koordinovaného závazného stanoviska ze dne 29. 6. 2018, č. j. ORM/18/779, pokud jde o ochranu ovzduší a nakládání s odpady. Dále žalobkyně zopakovala všechna dosavadní tvrzení z odvolání ze dne 17. 4. 2019.
33. K odvolání žalobkyně o věci rozhodoval žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, jímž odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, tedy rozhodnutí Městského úřadu v Turnově ze dne 13. 3. 2019, č. j. SU/19/1412/HEM, potvrdil. K námitkám žalobkyně vzneseným v průběhu stavebního řízení (zopakovaným v odvolání) uvedl, že tyto byly podány v rozporu s § 112 odst. 2 stavebního zákona, tedy opožděně, byť byli účastníci stavebního řízení (tedy i žalobkyně) řádně poučeni o důsledcích koncentrační lhůty (k tomu srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 8. 3. 2016, č. j. 46 A 20/2014-88).

34. Krajský soud v prvé řadě uvádí, že je mezi účastníky soudního řízení sporné, kdy bylo žalobkyni doručeno oznámení o pokračování stavebního řízení vydané Městským úřadem Turnov dne 22. 2. 2019 pod č. j. SU/19/973/HEM. Soud ve správním spise dohledal doručenkou z písemnosti zasílané žalobkyni pod výše uvedeným číslem jednacím s tím, že tato je žalobkyní vlastnoručně vyplněna – jméno a příjmení žalobkyně je vyplněno hůlkovým písmem a doručenka je žalobkyní vlastnoručně podepsána. Jako datum převzetí zásilky je na doručence uvedeno datum 2. 3. 2019. Dále je na doručence uvedeno, že doručenka byla odesílateli (správnímu orgánu prvního stupně) vrácena pracovníkem pošty (pošta Praha PSČ 140 19) dne 4. 3. 2019.
35. Naproti tomu žalobkyně soudu předložila informaci o zásilce X (kde odesílatelem je stavební úřad prvního stupně). Jde o informaci z webových stránek www.zasilky.cz. Z této informace a k ní přiložené poštovní obálky plyne, že písemnost pod kódem X byla zasílána žalobkyni stavebním úřadem prvního stupně dne 25. 2. 2019. Písemnost byla žalobkyni vydána na přepážce pošty v Praze PSČ 140 19 dne 4. 3. 2019 v 18:05 hodin na základě dokladu totožnosti.
36. Krajský soud, stejně jako žalovaný, vychází z obsahu doručanky, která je součástí spisu a která je vlastnoručně vyplněna a podepsána žalobkyní. Nadto z této doručanky jednoznačně plyne, že se vztahuje k oznámení o pokračování stavebního řízení ze dne 22. 2. 2019, neboť je na ní uvedeno číslo jednací doručované písemnosti (tedy č. j. SU/19/973/HEM). Z obálky přiložené žalobkyní je viditelný kód X, ke kterému se vztahuje i informace o zásilce z webových stránek www.zasilky.cz, avšak není zřejmé, o jakou písemnost se jedná. Krajský soud se tak s ohledem na odesílatele (správní orgán prvního stupně) a adresáta (žalobkyně) může jen domnívat, že doručovaná písemnost pod výše specifikovaným kódem je ta, ke které se vztahuje předmětná doručenka, která je součástí správního spisu.
37. Pro krajský soud je spíše s podivem argumentace žalobkyně o tom, že si logicky nemohla zásilku převzít dne 2. 3. 2019, tj. v sobotu, neboť v ten den neměl správní orgán prvního stupně úřední hodiny. Žalobkyně si však zásilku nepřebírala v X, kde je sídlo správního orgánu prvního stupně, ale v Praze na pobočce České pošty, s. p.
38. Nadto žalobkyně k procesní obraně žalovaného spočívající v tom, že ve správním spise je založená doručenka vztahující se k oné písemnosti, uvedla, že tvrzení žalovaného o tom, že jí byla zásilka doručena (respektive žalobkyní převzata) dne 2. 3. 2019 není pravdivé a že k němu žalovaný nenavrhuje žádný důkaz. Žalovaný však zcela jasně odkazuje na doručenkou, která je součástí správního spisu. Tato skutečnost byla následně ověřena i krajským soudem.
39. Žalovaný, který vycházel z jemu vrácené doručanky, na které je uvedeno datum převzetí písemnosti žalobkyní dne 2. 3. 2019, následně v odvolacím řízení ve svém rozhodnutí uvedl, že: *„Odvolatelka podala námitky po stanovené lhůtě, a proto se k nim nepřihlíží z úřední povinnosti – vznesené námitky jsou promlčeny (prekludovány). V důsledku toho nelze přihlížet ani k odvolacím důvodům, jestliže nebyly v prvostupňovém řízení vzneseny jako řádné námitky. Obsah odvolání (konkrétní výhrady) má tak pro odvolací orgán pouze povahu tzv. jiných, či ostatních skutečností vzešlých v řízení, které odvolací orgán bere v potaz pouze ve vztahu ke všeobecné povinnosti dohlédnout na zákonnost a věcnou správnost rozhodování (myšleno v obecné rovině), jak je stanoveno v § 89 odst. 2 správního řádu.“*

40. Žalobkyně žalobními body napadá nezákonnost rozhodnutí žalovaného pro nevypořádání jejích námitek vznesených v územním řízení a pro nevypořádání jejích námitek vznesených ve stavebním řízení. Tyto námitky dále rozepisuje pod písmeny a) – f), jak je uvedeno výše, s tím, že sama nerozlišuje, které z námitek mají svůj původ v územním řízení a které z námitek mají svůj původ ve stavebním řízení. Na tomto místě krajský soud uvádí, že všechny námitky vznášené žalobkyní v průběhu stavebního řízení, následně v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a nyní uváděné v žalobě proti rozhodnutí žalovaného - tedy námitky výše specifikované pod písmeny a) – f) – jsou žalobkyní vznášeny stále (v průběhu územního a nyní stavebního řízení), a to s dílčími modifikacemi či doplněním, avšak bez zásadní změny jejich obsahového významu.
41. Dikce § 114 stavebního zákona stanoví, že: „(1) Účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží. (2) K námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží. (3) Námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. Nedošlo-li k dohodě o námitce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv. (4) O podmínkách pro uplatňování námitek podle odstavců 1 a 2 musí být účastníci řízení poučeni v oznámení o zahájení řízení.“
42. Žalovaný tak postupoval v souladu se zákonem, neboť k námitkám z územního řízení přihlížet nesměl, a to s ohledem na dikci výše citovaného ustanovení § 114 odst. 2 stavebního zákona. A stejně tak nemohl žalovaný přihlížet k námitkám uplatněným žalobkyní ve stavebním řízení po lhůtě, tj. v rozporu s § 112 odst. 2 stavebního zákona, za předpokladu řádného poučení žalobkyně o důsledcích nedodržení koncentrační lhůty. O důsledcích koncentrace byla žalobkyně poučena v oznámení o pokračování ve stavebním řízení ze dne 22. 2. 2019, č. j. SU/19/973/HEM.
43. Žalovaný tedy s ohledem na doručenkou vyhodnotil námitky správně jako podané opožděně. Na tomto místě je však nutné rovněž zdůraznit, že námitky žalobkyně již dříve vypořádány byly. Konkrétně v územním rozhodnutí - Rozhodnutí Městského úřadu Turnov ze dne 5. 4. 2018, č. j. SU/18/1024/HOI, kterým stavební úřad prvního stupně rozhodl o umístění stavby: Novostavba domu s rehabilitací, včetně stavby zahradního altánu, bazénu, akumulární nádrže o objemu 10 m³, parkovacích stání, oplocení délky 4,0 m a 8,5 m, zpevněné pochůzí a pojezdové plochy“. Územní rozhodnutí nabylo dne 3. 8. 2018 právní moci (dále jen „územní rozhodnutí“). Žalobkyně tedy měla prostor se k záměru vyjádřit, to udělala a její námitky byly vypořádány. Obsahovou

podstatu námitek, které žalobkyně uplatňuje ve stavebním řízení a nyní v žalobě, uplatnila již v územním řízení, jak plyne zejména z písmen b), c), g), j), l), p) s), v) a w) územního rozhodnutí.

44. Žalovaný se nadto námitkami v obecné rovině s ohledem na dikci § 89 odst. 2 správního řádu zabýval, čímž je vypořádal nad rámec toho, co mu stanovuje zákon v již citovaném § 114 odst. 2 stavebního zákona.
45. Spíše nad rámec výše uvedeného krajský soud zdůrazňuje, že z logiky věci nemohou námitky již jednou vypořádané (a dokonce promítnuté do podmínek územního rozhodnutí) znovu znamenat překážku pro vydání stavebního povolení, neboť tím by byla narušena posloupnost procesů podle stavebního zákona. Žalobkyně se tak spíše opakovaně snaží zvrátit závěry vzešlé z územního rozhodnutí, které však odvoláním nenapadla (tento závěr plyne i z obsahu podané žaloby).
46. I bez ohledu na vše výše uvedené krajský soud sám zdůrazňuje a níže demonstruje, že žalobkyní opakovaně vznášené námitky již vypořádány byly.
47. Pokud jde o námitky pod písmeny a) a d), konkrétně požadavky žalobkyně na provedení geologického průzkumu a hydrogeologického průzkumu, tyto žalobkyně požadovala s ohledem na zakládání předmětné stavby a s tím souvisejícím zasypáním původního sklepa, odtokem dešťové vody (změna odtokových poměrů) a zajištěním statiky její nemovitosti.
48. V územním rozhodnutí, na které žalovaný odkazuje, je řešena problematika zakládání stavby a charakter zemního podloží – strana 19 písmeno J) územního rozhodnutí, dále je řešena problematika zasypání sklepa s tím, že na straně 20 v písmenu L) územního rozhodnutí je uvedeno, že odstranění původních obvodových konstrukcí sklepa a zpětný zásyp není součástí projektové dokumentace k územnímu řízení, protože demolice původní stavby byla řešena v samostatném řízení. Stavební úřad dne 14. 5. 2009, pod sp. zn. SÚ/872/09/HEJ, vydal rozhodnutí o odstranění stavby objektu č. p. X na pozemku st. p. X v katastrálním území X. Z tohoto povolení vyplývá, že sklepní prostory budou odstraněny, budou zasypány šterkem a podloží zhutněno.
49. Žalobkyně tvrdí, že se projektová dokumentace nevypořádala se změnou odtokových poměrů, které mohou nastat provedením stavby. Obává se, že stavbou vznikne pevná překážka v odtoku přebytečných dešťových vod z jejího pozemku a podmáčení ohrozí stabilitu jejího domu. Z projektové dokumentace vyplývá [část B Souhrnná technická zpráva, B.1 písm. e)], že předmětná stavba nebude mít vliv na odtokové poměry v území.
50. Dešťová voda a zajištění jejího odtoku tak, aby neohrožovaly nemovitost ve vlastnictví žalobkyně, jsou pak řešeny zcela konkrétně v podmínkách územního rozhodnutí, konkrétně v podmínce č. 7 na straně 3 územního rozhodnutí.
51. Pokud jde o statiku domu žalobkyně, tato sama odkazovala na statický posudek stavebníka z roku 2014. Z toho ovšem plyne závěr, že po demolici objektu č. p. X (původní stavba na místě, kde má být realizována předmětná stavba) nedošlo k poškození objektu č. p. X (stavba ve vlastnictví žalobkyně). U stávajících statických poruch nedošlo v průběhu prací k jejich rozvoji (k tomu srov. str. 10 soudního spisu).
52. Žalobkyní opakovaně namítaná potřeba zpracování geologického a hydrogeologického průzkumu (ke které různě upravuje a dílčím způsobem modifikuje argumentaci stran důvodů potřebnosti) byla řešena již v územním řízení s tím, že byla vyhodnocována i

projektová dokumentace zpracovaná autorizovaným projektantem činným ve výstavbě, ze které rovněž tato potřeba neplyne. Nic na tom nemůže změnit ani dokument doložený žalobkyní a označený jako „Hydrogeologické posouzení poškození nemovitosti č. p. X“ (nejspíše jde o překlep a má jít o č. p. X). Jde o dokument zpracovaný k objednavce žalobkyně společností - Hydrogeologická společnost, s. r. o., konkrétně RNDr. Vojtěchem Kněžkem s odbornou způsobilostí v hydrogeologii podle zákona č. 62/1988 Sb. V tomto posudku je shrnut stav nemovitosti ve vlastnictví žalobkyně a současně je tam uvedeno, že v současné době nejsou podklady, podle kterých by bylo možné jednoznačně určit příčiny poškození nemovitosti. V závěru posudku je stanoven návrh opatření, ze kterého plyne, že k jakékoli činnosti v dotčeném území je nezbytné přistupovat velmi citlivě a z toho důvodu plyne požadavek zpracování hydrogeologického průzkumu lokalit, na kterých se nachází nemovitost žalobkyně a na kterých má být vybudována předmětná stavba (k tomu srov. str. 16 soudního spisu p. v.). Posudek vyznívá spíše jako doporučení, jak nakládat s nemovitostí ve vlastnictví žalobkyně.

53. Žalobkyní zdůrazňovaná odbornost zpracovatele ve smyslu zákona o vodách není pro vypracování projektové dokumentace k předmětné stavbě zapotřebí, neboť ustanovení, na která žalobkyně odkazuje v odstavci 20 tohoto rozsudku, dopadají na nakládání s povrchovými a podzemními vodami nad rámec běžné činnosti (k tomu srov. § 8 zákona č. 251/2001 Sb.), což není případ předmětné stavby.
54. Z projektové dokumentace D. 1. 1 Architektonicko-stavební řešení (technická zpráva) pod bodem d) plyne, že nebyl proveden geologický průzkum, avšak při provádění zemních prací, před betonáží, je nutný geologický dozor. Pokud nebudou při výkopových pracích základové poměry prohlášeny geologickým dozorem za jednoduché, je nutné změnit základové konstrukce dle pokynů projektanta. Projektová dokumentace tedy na geologickou situaci v daném území pamatuje a navíc požaduje geologický dozor na místě samém.
55. Pokud jde o žalobní námitky žalobkyní specifikované pod písmenem b) a c), tyto žalovaný vypořádal na straně 13 – 14 žalobou napadeného rozhodnutí. Na tento text krajský soud odkazuje a nadto dodává, že na zachování užívání věcného břemene chůze a jízdy, které zatěžují pozemek parc. č. st. X ve prospěch žalobkyně, pamatují územní rozhodnutí i stavební povolení. V územním rozhodnutí jde o podmínku č. 24 na straně 8 a ve stavebním povolení jde o podmínku č. 6 povolení. Tyto podmínky zajistí žalobkyni nerušené užívání její stavby stran přístupu. Předmětem projektové dokumentace není dopravní napojení žalobkyně na její nemovitost, neboť to nesouvisí s realizací předmětné stavby. Pokojné užívání nemovitosti žalobkyně zajišťují právě výše uváděné podmínky v územním rozhodnutí a stavebním povolení.
56. Žalobkyně dále poukazovala na skutečnost, že v projektové dokumentaci je v odstavci B. 8 - vliv provádění stavby na okolní stavby a pozemky uvedeno: „*Při realizaci nebudou ovlivněny okolní pozemky bezprostředně sousedící se stavbou.*“ K uvedenému se vyjádřil žalovaný ve svém rozhodnutí tak, že toto logicky neznamena, že provádění stavby nebude mít žádný dopad, ale znamená to, že dopad realizace stavby nebude v rozporu s právními předpisy, popř. nad jejich limity. K tomu žalovaný odkázal i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2009, č. j. 5 As 6/2009 – 94, ze kterého plyne, že s každou stavbou jsou spojeny nezbytné průvodní jevy, jako dočasně zvýšený hluk, provoz, zhoršení pohody bydlení. Tato negativa však dopadají i na jiné obyvatele a osoby

pohybující se v dané lokalitě, než toliko na majitele sousedních pozemků. Ve prospěch žalobkyně v této souvislosti vyznívá další podmínka z územního rozhodnutí, a totiž podmínka
č. 26 na straně 8.

57. Nadto bylo k předmětné stavbě zpracováno stanovisko Krajské hygienické stanice Libereckého kraje ze dne 26. 3. 2018, č. j. KHSLB 03561/2018, které bylo vydáno jako souhlasné bez podmínek a na toto odkazovala i Krajská hygienická stanice Libereckého kraje, když byla vyzvána správním orgánem prvního stupně k vyjádření se k odvolání žalobkyně (vyjádření ze dne 22. 5. 2019). Oba dokumenty jsou součástí správního spisu. Krajská hygienická stanice dala stavebníkovi doporučení k realizaci stavby, avšak žádným způsobem realizaci stavby nepodmiňovala, to vše s ohledem na obsah projektové dokumentace ke stavbě.
58. Žalobní námitkou pod písmenem e) žalobkyně napadá dopravní napojení předmětné stavby a problematiku její dopravní obslužnosti jako celku (jde o námitku, která byla podrobněji rozepisována v odvolání žalobkyně a v námitkách uplatněných v územním řízení).
59. Pokud na tomto místě krajský soud odhlédne od skutečnosti, že posledně uváděná námitka, respektive stav tvrzený žalobkyní, není schopný zasáhnout do jejích subjektivních práv, je nutné zdůraznit, že problematika dopravního napojení a obslužnosti předmětné nemovitosti byla rovněž řešena v územním řízení, na které žalovaný odkazuje. Z územního rozhodnutí plynou stran dopravního napojení a obslužnosti předmětné stavby konkrétní podmínky - v části II. body 6 a 18 územního rozhodnutí.
60. Žalobní námitka výše uvedená pod písmenem f) měla být správně vznesena v územním řízení, neboť již nejde o záležitost související s prováděním stavby stran její realizace, i ve vztahu k této podmínce je tak nutno odkázat na dikci § 114 odst. 2 stavebního zákona.
61. Pokud jde o stanoviska, která tvořila podklad pro stavební povolení, tato žalobkyně napadala v odvolání velice obecně a pouze stran toho, že jsou nezákonná pro nepřezkoumatelnost (bez dalšího vysvětlení či argumentace). K výzvě správního orgánu prvního stupně doplnila, že do stavebního povolení nebyly překlopeny podmínky Koordinovaného závazného stanoviska ze dne 19. 6. 2018. Správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že „*v předložených stanoviscích dotčených orgánů vyžadovaných zvláštními právními předpisy, nejsou žádné podmínky, které by stavební úřad mohl překlopit do podmínek na provádění stavby.*“
62. Krajský soud odkazuje na vypořádání této námítky žalovaným na straně 14 – 15 žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že včasnost uplatnění této námítky i jako námítky ve stavebním řízení není v tomto případě relevantní. Lhůta k podávání námitek účastníků stavebního řízení plynula stejně jako lhůta k podávání stanovisek dotčenými orgány od okamžiku doručení výzvy, respektive doručení oznámení o pokračování ve stavebním řízení, kde byla stanovena lhůta 10 dnů. Žalobkyně logicky nemohla v dané lhůtě napadat stanoviska (vydaná ve stavebním řízení), neboť o těchto ještě nemohla vědět.
63. Avšak ani tato nesprávná argumentace žalovaného nemá vliv na zákonnost jeho rozhodnutí, potažmo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť problematika stanovisek byla k velmi obecné a nekonkrétní námitce žalobkyně vypořádána.

64. Pokud jde o problematiku Koordinovaného stanoviska Městského úřadu Turnov ze dne 19. 6. 2018, je třeba uvést, že jeho podmínky ohledně provádění stavby byly uplatněny již v územním řízení a zakomponovány do podmínek (podmínka č. 16 územního rozhodnutí vycházející z Koordinovaného závazného stanoviska ze dne 14. 2. 2018, č. j. OHRM/18/275 zcela obdobného obsahu). Do stavebního povolení tak nebyly zahrnuty podmínky z Koordinovaného závazného stanoviska ze dne 19. 6. 2018, č. j. ORM/18/779, pokud jde o ochranu ovzduší a nakládání s odpady, tyto však již plynou z územního rozhodnutí a tato vada tak nemohla a ani nemá vliv na zákonnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (což uvádí i žalovaný). V případě památkové péče bylo dokladováno souhlasné závazné stanovisko orgánu památkové péče Městského úřadu Turnov, odbor školství, kultury a sportu, ze dne 22. 2. 2019, č. j. ŠKO/19/337/RAJ. V této písemnosti byl vysloven souhlas, a to bez stanovení podmínek. Vydání této písemnosti předcházelo souhlasné závazné stanovisko ze dne 13. 6. 2018, č. j. ŠKO/18/1383. V posledně uváděném závazném stanovisku ze dne 13. 6. 2018 podmínky stanoveny byly, avšak na ně následně reagovala změna projektové dokumentace ze dne 14. 2. 2019, která je založena ve správním spise.
65. S ohledem na vše shora uvedené tak krajskému soudu nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

VI. Náklady řízení

66. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.
67. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s., jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 15. února 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu